

Sygn. akt I C 1278/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Halina Grzybowska

Protokolant Agnieszka Banda

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B. (1)

przeciwko B. Ś.

o zapłatę 5.747,01 zł

- I. zasądza od pozwanej B. Ś. na rzecz powódki K. B. (2) kwotę 5.747,01 zł (pięć tysięcy siedemset czterdzieści siedem złotych jeden grosz) z ustawowymi odsetkami od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a od 01 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia 27 października 2016 roku;
- II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki koszty procesu w kwocie 2.505 zł;
- III. zasądzoną w pkt I należność rozkłada na miesięczne raty w kwotach po 150 zł miesięcznie płatnych do 20 – go dnia każdego kolejnego miesiąca, poczynając od 01 listopada 2016 r. aż do całkowitej spłaty, przy czym niespłacenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty wraz z odsetkami;
- IV. wyrokowi w pkt I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1278/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 08 lutego 2016 roku powódka K. B. (2) domagała się zasądzenia od pozwanej B. Ś. kwoty 5 747,01 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 01 grudnia 2015 roku od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa wg norm przepisanych z opłatą skarbową od pełnomocnictwa , tytułem zwrotu 1/2 części długu spadkodawcy A. B. spłaconego przez powódkę , a wynikającego z umowy kredytowej z (...) Bankiem SA Mimo wezwania na piśmie pozwana nie spełniła świadczenia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 kwietnia 2016 roku pozwana zarzuciła, że bezzasadnie została wezwana do zapłaty , albowiem za zgodą S. C. Banku spłacała w/w kredyt zaciągnięty przez spadkodawcę po 150 zł miesięcznie , a powódka bez konsultacji z pozwaną spłaciła resztę kredytu jednorazowo. Podniosła że do spłat pozostaje jeszcze jeden kredyt w Banku (...), gdzie również złożyła wniosek o rozłożenie spłaty na raty. Na rozprawie uznała żądanie pozwu, wniosła jednak o rozłożenie należności na raty po 150 zł miesięcznie, Podała, że jest w bardzo trudnej sytuacji finansowej i życiowej. Mieszka sama, utrzymuje się z renty w kwocie 1500,17 zł netto, z której ZUS potrąca jej 450,04 zł miesięcznie, a z pozostałej kwoty 1050 zł musi się utrzymać. Obciążenie renty pozostaje w związku z kredytem zaciągniętym

za życia spadkodawcy na remont. Po zawarciu tej umowy pozwana miała wypadek w pracy, a w efekcie dostała wypowiedzenie umowy, przez co popadła w zaległości i wypowiedziano umowę kredytu. Poważnie choruje na dnę moczanową, kręgosłup i nadciśnienie, na leki wydaje po 100 zł miesięcznie, spona też zadłużenie mieszkania w wysokości 250 zł miesięcznie, plus opłaty bieżące 250 zł miesięcznie z funduszem remontowym, a do spłaty pozostała jeszcze zaległość za mieszkanie ok. 3000 zł. miesięcznie, za gaz płaci 34 zł co drugi miesiąc a za energie elektryczną 44 zł miesięcznie, nie korzysta z pomocy opieki społecznej, dzieci pomagają jej m.in. kupując leki. Oprócz opłat związanych z utrzymaniem mieszkania wydaje ok. 1000 zł w sezonie grzewczym na opał.

Pełnomocnik powódki sprzeciwił się wnioskowi powódki o rozłożenie na raty, albowiem jedynym składnikiem majątku, z którego może być skutecznie prowadzona egzekucja jest mieszkanie, a nie było działu spadku. Podniósł, iż mimo pisemnego wezwania pozwana od ubiegłego roku nie wpłaciła jakiegokolwiek kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. Ś. choruje na schorzenie przewlekłe i wymaga stałego przyjmowania leków i stałej kontroli ambulatoryjnej i specjalistycznej

Dowód: zaświadczenie lekarskie k.24.

Od 28 grudnia 2014 roku pozwana wpłacała (...) Banku SA na poczet zadłużenia z tytułu umowy kredytowej zawartej z tym bankiem przez A. B. po 150 zł do 28 września 2015 roku

Dowód: dowody wpłat KP k. 25-31.

Na dzień 23 lutego 2016 roku zaległość wobec wspólnoty Mieszkaniowej z tytułu kosztów zarządu i funduszu remontowego za lokal własnościowy przy ulicy (...), w którym pozwana zamieszkuje wyniosła 3 597 zł

Dowód: wezwanie przesądowe z dnia 23 lutego 2016 okuk.33.

Świadczenie emerytalne pozwanej od lutego 2016 roku wynosi 1795,88 zł brutto

Dowód: decyzja ZUS z dnia 01.03.2016 r.

Pozwana płaci za energie elektryczną po 43,06 zł miesięcznie, za gaz 37 zł co 2-gi miesiąc. Na rzecz wspólnoty Mieszkaniowej płaci po 206,88 zł miesięcznie a ponadto spona zadłużenie

Dowód: potwierdzenia wpłat k. 58, 59,60, 61 , zawiadomienie o wysokości opłat k.63

Przeciwko pozwanej toczy się postępowanie egzekucyjne z wniosku A. o zapłatę należności głównej 26 627,24 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu

Dowód: zajęcie komornicze k. 64.

Sąd zważył.

Pozwana uznała żądanie pozwu.

Przepis art. 213 § 2 k.p.c. stanowi, że sąd jest związany uznaniem powództwa chyba że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu uznanie pozwu było dopuszczalne w świetle cyt. przepisu art. 213 § 2 k. p. c .

Zgodnie z przepisem art. 1034. § 1. K.c. do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. Jeżeli jeden ze spadkobierców spełnił świadczenie, może on żądać zwrotu od pozostałych spadkobierców w częściach, które odpowiadają wielkości udziałów.

Strony nabyły spadek po 1/2 części z dobrodziejstwem inwentarza po zmarłym ojcu powódki i mężu pozwanej A. B.. Jeśli zatem powódka spełniła świadczenie z tytułu spłaty długu spadkowego, to zgodnie z cyt. wyżej przepisem uznanie pozwu należało uznać za zgodne z prawem i zasadami współżycia społecznego i dlatego orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku.

W ocenie sądu pozwana znajduje się w bardzo ciężkiej sytuacji materialnej a jej twierdzenia zostały poparte przedłożonymi dokumentami. Dlatego też sąd uznał, że istnieją wyjątkowe okoliczności, o których mowa w przepisie art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, i dlatego rozłożył całe uwzględnione roszczenie powoda na miesięczne raty po 150 zł każda poczynając od 1 listopada 2016 r. płatne do 20-go każdego kolejnego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek zwłoki w uchybieniu terminu płatności z tym zastrzeżeniem, że nie zapłacenie 2 kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty. Za rozłożeniem tego świadczenia na raty przemawiała także okoliczność, że pozwana za zgodą (...) Banku SA do czasu jednorazowej spłaty zadłużenia przez pozwana spłacała je w takich samych ratach.

Kierując się tezą uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r. w sprawie III CZP 11/70, zgodnie z którą rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie, a rozłożenie zasądzanego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat Sąd dzieląc ten pogląd zasądził odsetki jak w punkcie I-szym do dnia 27 października 2016 roku.

Wbrew zarzutom powódki w ocenie sądu rozłożenia na raty zasądzonego roszczenia nie oznacza bezskuteczności egzekucji. Na wypadek nie zapłacenia raty w terminie cała niespłacona należność stanie się wymagalna. Zauważyć także należy, że nie toczyło się dotąd postępowanie o dział spadku po A. B., a z treści pisma powódki z dnia 1 czerwca 2015 roku kierowanego do pozwanej wynika, że proponowała pozwanej przejęcie mieszkania w zamian za spłatę ratalną. Poza tym pozostają jeszcze do spłacenia i rozliczenia pomiędzy stronami jeszcze inne zadłużenia powstałe za życia spadkodawcy.

O kosztach procesu, na które po stronie powódki składają się: opłata sądowa od pozwu 288 zł i koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa 2.417 zł orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c.

O rygore natychmiastowej wykonalności sąd orzekł na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt. 2 k.p.c.